

som arbejder for en 40, 50, 60 Kroner om Maanedene, saa kunne disse Mennesker ikke faa noget tilovers, de kunne ikke faa mere end Føde og Klæder, og det endda tarveligt tilmaalt, hvorimod en Tjenestepige ude paa Landet, som kan faa over 200 Kr. foruden fri Station, dog kan have en bedre økonomisk Stilling, naar Aaret er gaaet, end en Kontordame under disse Forhold i København. Der er en Mængde Forhold, man saaledes kunde pege paa, der viser, at Arbejdsforholdene paa Landet ere ikke saa daarlige, som de holdes for; de ere meget bedre, og selv om man sammenligner en Fagarbejders Stilling i al Almindelighed med en Landarbejders, er jeg tilbøjelig til at tro, at naar Aaret er ude, og man fra begge Sider vil gøre sit Regnskab op, vil Landarbejderen ikke være daarligst stillet. Men ud fra disse Forhold er det, jeg dømmer som saa, at den Tanke, som nu er kommen frem fra Landbrugsorganisationernes Side om en Samvirken med Fagorganisationerne i Retning af at fordele Arbejdsstyrken ud over Landet, som der var Trang til den, vilde være ganske fortrinligt paa sin Plads, og at man ogsaa tænker paa det ude omkring paa Landet, ikke alene i det rene Landbrugsarbejde, men paa en Mængde forskellige Omraader, er jo soleklart. Det fremkommer daglig i Bladene, at man har Sigte paa dette Forhold og staar med Ønske og Krav om blot at faa noget af den overflødige Arbejdsstyrke herfra ud paa Landet. Jeg staar saaledes her med et Brev i Haanden, som er skrevet ovre fra Jylland fra et Aktieselskab, som har med Mergeltransport at gøre ovre i Jylland, og deri skriver denne Mand: „Da jeg ifølge Bladene har bragt i Erfaring, at der er stor Arbejdsløshed i København, og da vi have Brug for nogle Arbejdere, kunde det saa ikke være Mulighed for at faa nogle af dem til at tage herud; der kan tjenes gode Penge her og stadigt Arbejde i flere Aar.“ Det er et enkelt Eksempel, men der kunde fremføres en Mængde lignende Eksempler, som vise akkurat det samme, at man ude paa Landet ikke alene i Landbrugerhverv, men i en Mængde af de Biehverv, som høre ind under Landbruget, ønsker, at man havde større Arbejdsstyrke, og tilbyder Arbejdere varigt Arbejde for lang Tid.

Et andet Fænomen kunde jeg ønske lige at nævne i Forbindelse med den samme Udtalelse fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at det var Frikonkurrencens Skyld, at der

var den store Arbejdsløshed herinde, og det er dette, at vi have jo i de seneste Dage set dette besynderlige, at til Trods for den store Arbejdsløshed herinde, etablerer man Strejke, saaledes som man har set det ude paa Paladshotellet, ligesom man i de sidste Dage har set i Bladene, at der ogsaa ovre i Aarhus er etableret Strejke nu under den store Arbejdsløshedsperiode. Ja, man kan jo sige, at naar man vil strejke, er det ganske nødvendigt at strejke, naar man har Arbejde, thi man kan naturligvis ikke strejke, naar man er arbejdsløs, det forstaar sig — det kan der være noget i. Men jeg nævner dette Forhold, fordi det forekommer mig, at Fagorganisationerne i disse Tilfælde ikke have taget saa kraftigt fat, som de burde, og som man havde Lov til at vente overfor dem, som under saadanne Forhold erklære en Strejke, der ikke er meget stærkt begrundet.

Med Hensyn til selve de foreliggende Lovforslag vil jeg gerne sige, at det at ombygge de usunde Kvarterer er jo en meget god Tanke, og at det ogsaa er ret formaalstjenligt at faa de usunde Kvarterer ombyggede. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) skildrede, hvorledes disse Kvarterer se ud, og hvor elendige Forholdene kunne være, og det er naturligvis rigtigt. Jeg mindes saaledes, at jeg en Gang selv har været oppe i dette Kvarter for at søge efter en Mand, som var bleven borte for sine Forældre — Rigsdagsmændene have jo mange Kommissioner ved Siden af deres Rigsdagsvirksomhed. Denne Mand skulde netop søges i dette Kvarter, og jeg fik derved rig Lejlighed til at se disse Baggaarde rundt omkring, og det maa siges, at de ere ikke hyggelige. Og skønt man i de socialdemokratiske Blade ogsaa ser Bygningsforholdene ude paa Landet skildrede i meget grelle Farver, trøster jeg mig dog til at sige, at noget lignende har jeg ikke set ude paa Landet. Der kan altsaa være god Grund til, at der bliver gjort noget for at bedre disse Forhold, og det kan kun anerkendes, at Københavns Kommunalbestyrelse tager Sigte paa at faa ryddet op i disse gamle Kvarterer. Den højtærede Finansminister har jo ogsaa udtalt sig velvilligt overfor denne Tanke, og uagtet han ikke sagde noget om, hvor vidt han i saa Henseende kan strække sig, er der jo ikke Tvivl om, at han vil give Lovforslaget sin Tilslutning, om end ikke i den Udstrækning, Forslagsstillerne have foreslaaet. Det ved jeg imidlertid ikke noget om, saa det skal jeg lade ligge.